

СЕКЦІЯ 6
ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ
БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Коломієць І.С.,
Студентка 7 курсу ЦЗН
Науковий керівник - **Зубенко А.В.,**
Харківський національний університет міського господарства
ім. О.М.Бекетова
м. Харків

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ В
СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ БУДІВЕЛЬНИМ
ПІДПРИЄМСТВОМ

За сучасних умов розвитку України, в складній економічній ситуації виникає чимало ризиків, небезпек та загроз, що породжують на промислових підприємствах низку фінансово-економічних проблем, вирішення яких потребує удосконалення існуючих та розробки нових форм, методів та інструментів нейтралізації негативних впливів на фінансову сферу підприємства. Для ефективного функціонування підприємств необхідним є підвищення рівня їх фінансової безпеки. Неоднозначність теоретичних положень та недостатність відповідних практичних розробок в цій області вказують на потребу у комплексному дослідженні теоретико-методологічних та практичних засад даної проблеми. Метою роботи є розробка обґрунтованих практичних рекомендацій щодо вдосконалення фінансової безпеки в системі стратегічного управління будівельним підприємством.

Фінансова безпека підприємства – це такий його фінансовий стан, який характеризується збалансованістю і якістю сукупності фінансових інструментів, технологій і послуг, що використовуються підприємством; стійкістю до внутрішніх і зовнішніх загроз; здатністю фінансової системи підприємства забезпечувати реалізацію його фінансових інтересів, місії і завдань достатніми обсягами фінансових ресурсів; забезпечувати ефективний і сталий розвиток цієї фінансової системи [1].

Стратегія управління фінансовою безпекою підприємства є невід’ємним складником формування та реалізації загальної стратегії розвитку підприємства, оскільки відповідає за цілі, напрями, джерела та об’єкти фінансування. Вона забезпечує всі основні напрями розвитку його фінансової діяльності та фінансових відносин підприємства [2].

Перед фінансовою безпекою підприємства постає ряд завдань, зокрема: ідентифікація ризиків і пов’язаних з ними потенційних загроз; визначення індикаторів фінансової безпеки суб’єктів підприємництва; впровадження системи діагностики та моніторингу стану фінансової безпеки; контроль та оцінка ефективності дії системи фінансової безпеки; створення необхідних

фінансових умов, що забезпечують стабільне зростання фірми; створення умов для формування оптимального обсягу фінансових ресурсів із внутрішніх і зовнішніх джерел; підтримка фінансової стійкості та платоспроможності підприємства протягом усього періоду функціонування; створення умов, необхідних для забезпечення оптимального обсягу і рівня ефективності інвестицій; мінімізація фінансових ризиків фірми; своєчасне впровадження у фінансову діяльність підприємства сучасних технологій управління та інструментарію їх забезпечення; ефективний і швидкий вихід фірми з фінансової кризи та нейтралізації її наслідків.

Приналежність компанії до будь-якої галузі обумовлює наявність додаткових особливих загроз фінансової безпеки, зокрема для підприємств будівельної галузі – наявність земельних ділянок (здійснення операцій з отримання земельної ділянки пов'язано з фінансовими та юридичними загрозами), типи будівництва (переважання малоповерхової забудови, що є низько прибутковою для будівельних підприємств, викликає загрозу нежиттєздатності проекту та загрозу не завершення будівництва). Аналіз мікросередовища будівельної галузі зводиться до аналізу суб'єктів, з якими взаємодіють підприємства. Зважаючи на наявність великої кількості обмежень на вхід до будівельної галузі, зокрема необхідність отримання ліцензії на виконання певних видів робіт, значний обсяг фінансових ресурсів для здійснення діяльності, довга тривалість виробничого процесу, необхідність залучення спеціалізованого обладнання, що дорого коштує, володіння технологіями, кваліфікований персонал, налагоджені відносини із постачальниками, кількість учасників на такому ринку – обмежена. Вплив на конкурентоспроможність забудовника здійснюється через зміни цін та умов оплати, які є відмінними у різних постачальників, але велика їх кількість дозволяє будівельникам звертатись до найбільш вигідних із них. Більш складним є вибір якісних матеріалів, що змушує будівельні компанії працювати з перевіреними постачальниками. В цілому кількість постачальників будівельних підприємств – достатньо велика, жоден із них не пропонує унікальної продукції, а тому ринкова сила їх впливу на конкурентоспроможність не велика. Основними параметрами конкуренції між будівельними підприємствами є рівень якості виконання робіт та ціни, що ними пропонуються.

Підсумовуючи результати дослідження, слід вказати, що стратегічне управління будівельним підприємством в умовах невизначеності багатьох сторін проектів необхідно здійснювати на базі постійної роботи щодо підвищення рівня його фінансової безпеки шляхом розробки власної системи ідентифікації ризиків для кожної сфери діяльності з метою подальшого управління ним.

Список використаних джерел

1. Бланк И.А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И.А. Бланк. – К. : Эльга, Ника-Центр, 2004. – 784 с.

2. Васильців Т.Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення : [монографія] / Васильців Т.Г., Волошин В. І., Бойкевич О. Р., Каркавчук В. В., [за ред. Т.Г. Васильціва]. Львів: Арал, 2012. – 386 с.

Костіна А.О.,
Студентка 7 курсу ЦЗН
Науковий керівник - **Зубенко А.В.,**
Харківський національний університет міського господарства
ім. О.М.Бекетова
м. Харків

ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА ШЛЯХОМ ОПТИМІЗАЦІЇ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ЗА ЗАЛИШКАМИ НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА

Ефективний розвиток та зростання прибутковості підприємства неможливе без удосконалення системи управління витратами виробництва, собівартістю продукції та залишками незавершеного виробництва. Витрати виробництва істотно впливають на обсяги та динаміку прибутку, управління витратами дозволяє оптимізувати їх величину, формувати достовірніші результативні показники діяльності підприємств і правильно визначати стратегію розвитку. Достовірність визначення собівартості готової продукції залежить від коригування витрат виробництва на вартість незавершеного виробництва. Тому, однією із задач системи управління підприємством та підвищення його економічної безпеки є оптимізація контролю за залишками незавершеного виробництва.

Економічна безпека підприємства - це стан його захищеності від негативного впливу зовнішніх і внутрішніх загроз, дестабілізуючих чинників, при якому забезпечується стійка реалізація основних комерційних інтересів і цілей статутної діяльності [1].

До зовнішніх загроз і дестабілізуючих чинників можна віднести протиправну діяльність кримінальних структур, конкурентів, фірм і приватних осіб, що займаються промисловим шпигунством або шахрайством, неспроможних ділових партнерів, раніше звільнених за різні проступки співробітників підприємства, а також правопорушення з боку корумпованих елементів з числа представників контролюючих і правоохоронних органів.

До внутрішніх загроз і дестабілізуючих чинників відносяться дії співробітників підприємства, що суперечать інтересам його комерційної діяльності, наслідком яких можуть бути нанесення економічного збитку компанії, витік або втрата інформаційних ресурсів, підривання її ділового іміджу; виникнення проблем у взаємовідносинах з реальними і потенційними партнерами, виробничий травматизм або загибель персоналу [2].